

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport
Uitbreiding aviTwente met een derde
verbrandingslijn

21 oktober 2003

1281-125

ISBN 90-421-1216-6
Utrecht, Commissie voor de milieueffectrapportage.

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING.....	1
2. OORDEEL OVER HET MER.....	2
2.1 Algemeen	2
2.2 Toelichting op het oordeel.....	2

1. INLEIDING

aviTwente B.V., dochteronderneming van Twence B.V., heeft het voornemen de bestaande afvalverbrandingsinstallatie op bedrijventerrein Twentekanaal (gemeente Enschede) uit te breiden met een derde lijn. De verwerkingscapaciteit van deze derde lijn zal 216.000 ton afval per jaar bedragen met een gemiddelde stookwaarde van 12 MJ/kg. Het afval bestaat uit bedrijfsafval, (grof) huishoudelijk afval, bouw- en slooafval en daarmee vergelijkbaar afval. 42.000 ton van het afval zal bestaan uit de niet-herbruikbare hoogcalorische restfractie van de scheidingsinstallatie, die op het ogenblik in aanbouw is bij moederbedrijf Twence BV. 174.000 ton hoogcalorisch afval zal betrokken worden van ontdoeners en inzamelaars.

De provincie Overijssel is bevoegd gezag voor het afgeven van de Wm-vergunning en treedt op als coördinerend bevoegd gezag. Het Waterschap Regge en Dinkel is bevoegd gezag voor de Wvo-vergunning.

Bij brief van 26 juni 2003¹ heeft de provincie Overijssel als coördinerend bevoegd gezag de Commissie voor de milieueffectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over het opgestelde milieueffectrapport (MER). Het MER is op 14 augustus 2003 ter inzage gelegd². De Commissie heeft ook de beschikking gekregen over aanvullende gegevens die door aviTwente B.V. aan het bevoegde gezag zijn verstrekt in het kader van de aanvaardbaarheidsbeoordeling van het MER en de ontvankelijkheidsbeoordeling van de Wm-aanvraag.

Het advies is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de m.e.r.³ De werkgroep treedt op namens de Commissie voor de m.e.r. en wordt verder in dit advies 'de Commissie' genoemd. De Commissie heeft één inspraakreactie⁴ van het bevoegde gezag ontvangen.

Op grond van artikel 7.26, lid 1 van de Wm toetst de Commissie:

- aan de richtlijnen van het MER⁵, zoals vastgesteld op 19 november 2002;
- op eventuele onjuistheden⁶;
- aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER⁷.

Tijdens de toetsing inventariseert de Commissie eerst of er tekortkomingen zijn in het voldoen aan de wettelijke vereisten en de richtlijnen en gaat zij na welke onderdelen van het MER in aanmerking komen voor een positieve vermelding. Vervolgens beoordeelt de Commissie de ernst van de tekortkomingen. Daarbij staat de vraag centraal of de benodigde informatie aanwezig is om het milieubelang een volwaardige plaats te geven bij de besluiten over de Wm-vergunning en de Wvo-vergunning. Is dat naar haar mening niet het geval dan betreft het een *essentiële tekortkoming*. De Commissie zal dan adviseren tot een aanvulling. Overige tekortkomingen worden in het toetsingsadvies opgenomen, voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. Deze werkwijze impliceert dat de Commissie zich

¹ Zie bijlage 1.

² Zie bijlage 2.

³ Zie bijlage 3 voor de samenstelling van de werkgroep en andere projectgegevens.

⁴ Zie bijlage 4.

⁵ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁶ Wm, artikel 7.23, lid 2.

⁷ Wm, artikel 7.10

in het advies tot hoofdzaken beperkt en niet ingaat op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

Het MER riep bij de Commissie vragen op met betrekking tot het energetisch rendement, emissies en immissies, en water. Deze vragen zijn door de initiatiefnemer schriftelijk beantwoord in een toelichtende notitie.

2. OORDEEL OVER HET MER

2.1 Algemeen

De Commissie is van oordeel dat **de essentiële informatie in het MER en de toelichtende notitie aanwezig** is. Het MER geeft een goede beschrijving van de voorgenomen activiteit⁸, van de alternatieven en van de effecten daarvan op het milieu. Er is daardoor goede en bruikbare informatie beschikbaar gekomen om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming.

Het MER maakt de uitbreiding van de bestaande afvalverbrandingsinstallatie met een derde lijn onder andere inzichtelijk door ook de bestaande twee lijnen te beschrijven. Het hierdoor verkregen inzicht in de verschillen tussen de nieuwe lijn en de bestaande lijnen en in hun procesmatige samenhang⁹ vindt de Commissie waardevol bij het nemen van het besluit.

Het MER geeft goed weer welke uitvoeringsvarianten er bij de voorgenomen uitbreiding in beeld zijn en welke verschillen daarbij optreden. Hierdoor levert het MER ook een goede onderbouwing voor het meest milieuvriendelijke alternatief.

2.2 Toelichting op het oordeel

Energie

MER: In het MER zijn verschillende uitvoeringsvarianten beschreven om het elektrisch rendement ten opzichte van de voorgenomen activiteit te verhogen. Daarnaast zijn warmtekrachtkoppeling en warmtelevering zonder elektriciteitsproductie opgenomen. Bij het realiseren van deze twee laatste mogelijkheden is aviTwente echter afhankelijk van afnemers van warmte. Uit het MER blijkt dat warmtelevering aan omringende warmtevragers nog niet is zekergesteld¹⁰, waardoor het voor de Commissie niet duidelijk was of het meest milieuvriendelijke alternatief – waarin warmte geleverd wordt – realistisch was.

Toelichtende notitie: In de toelichtende notitie wordt gesteld dat de slagingskans van warmtelevering aan omringende warmtevragers hoog is. Op het ogenblik lopen twee ontwikkeltrajecten van ieder voldoende omvang om voor aviTwente de hoeveelheden warmte af te zetten die in het MER genoemd worden. Op grond daarvan concludeert de Commissie dat voor het meest milieuvriendelijke alternatief terecht uitgegaan is van warmtelevering.

⁸ De voorgenomen activiteit wordt in het MER aangeduid met R1. Gezien de recente uitspraken van het Europese Hof is het correcter om bij de voorgenomen activiteit eveneens te spreken van een D10-handeling (verwijdering).

⁹ De onderlinge taakverdeling van de lijnen afhankelijk van de samenstelling van het aangevoerde afval.

¹⁰ Het in het MER beschreven voorkeursalternatief laat de keuze tussen een hoog elektrisch rendement en warmtekrachtkoppeling of warmtelevering dan ook nog open. Ook in de vergunningsaanvraag wordt deze keuze nog niet gemaakt.

Emissies en immissies

MER: De in het MER opgenomen tabellen met cijfers over de immissies (concentraties)¹¹ zijn niet afgeleid van in het MER genoemde emissiewaarden op basis van expert opinion¹², maar van de maximale emissies volgens het concept Besluit verbranden afval (BVA)¹³. Het MER geeft daardoor de *worst case*, en niet de te verwachten waarden. In deze tabellen in het MER worden percentielwaarden van 1/8/24-uursgemiddelden en jaargemiddelden naast elkaar gepresenteerd, hoewel dit niet met elkaar te vergelijken grootheden zijn. Daardoor is ook niet uit de tabellen te concluderen of voldaan wordt aan het Besluit luchtkwaliteit. De Commissie heeft gevraagd de tabellen te verduidelijken.

Toelichtende notitie: De twee tabellen in de toelichtende notitie¹⁴ presenteren de informatie overzichtelijker dan het MER. De conclusie of voldaan wordt aan het Besluit luchtkwaliteit is in deze tabellen, hoewel indirect, navolgbaar¹⁵.

In het MER en de toelichtende notitie is, buiten de jaargemiddelde waarden, geen kwantitatieve informatie beschikbaar gekomen over de aanwezige voorbelasting van luchtverontreinigende stoffen en de bijdrage van het initiatief aan de verandering van de lokale luchtkwaliteit afzonderlijk. Wel wordt inzicht geboden in de resulterende luchtkwaliteit. De kwantitatieve invloed van het initiatief sec op de lokale luchtkwaliteit is daardoor door de lezer niet vast te stellen. Opname van deze informatie in het MER zou het inzicht in de voorgenomen activiteit hebben verhoogd. De Commissie vindt dit een tekortkoming van het MER, maar acht deze niet essentieel, omdat bij het verlenen van de Wm-vergunning alleen toetsing van de resulterende luchtkwaliteit aan het Besluit luchtkwaliteit vereist is.

¹¹ Bijvoorbeeld tabel 7.1 op pagina 123 en tabel 8.2a op pagina 138.

¹² Uit het MER (tabel 4.6 op pagina 50) blijkt dat bij de bestaande lijnen – met natte rookgasreiniging – voor veel componenten de in de praktijk gemeten emissies beduidend lager liggen dan de destijds (op basis van expert opinion) verwachte emissies. In de toelichtende notitie wordt gesteld dat voor de voorgenomen semi-droge rookgasreiniging de in het MER opgegeven ontwerpwaarden een realistische voorspelling vormen voor de emissies, maar tevens wordt aangegeven dat er enige marge is aangehouden.

¹³ Tabel 5.8 (pagina 78) van het MER geeft zowel de normen uit het BVA als de ontwerpwaarden van de installatie.

¹⁴ Opgenomen in bijlage 5.

¹⁵ De tabellen geven niet de percentielwaarden die worden genoemd in het Besluit luchtkwaliteit. De waarde die moet worden getoetst aan de norm is daardoor niet bekend. Wel geven de tabellen de relevante maximale immissieconcentratie (afhankelijk van de component het uurgemiddelde, het 8-uurgemiddelde, het 24-uurgemiddelde en/of jaargemiddelde). Deze maximale concentraties liggen in alle gevallen, behalve voor fijn stof, onder de grenswaarde. Dat wil zeggen dat in die gevallen het aantal overschrijdingen van de grenswaarde nul bedraagt, waar het Besluit luchtkwaliteit overschrijdingen toestaat. Voor fijn stof ligt de maximale immissieconcentratie wel boven de grenswaarde van het Besluit luchtkwaliteit. Uit de tabel blijkt dat het aantal overschrijdingen per jaar bij de voorgenomen activiteit in 2010 (30) lager is dan toegestaan (35). Het MER vermeldde hiervoor nog wél een overschrijding. Bij het nulalternatief is er in 2004 wel sprake van meer overschrijdingen (39) dan toegestaan (35), waaruit blijkt dat de achtergrondconcentratie in 2004 niet voldoet aan het Besluit luchtkwaliteit.